

Nu we niet kunnen samen vieren, willen we je iets "geven". Véél is het niet. Het zijn juist wat sprokkels. Een beetje zoals je sprokkelt naar hout: al gaande weg verzamel je stukken en stukjes hout om uiteindelijk vuur te kunnen maken. Omdat vuur te kunnen ontsteken en brandend te houden heb je beiden nodig: groot én klein hout. Zo hopen we dat wat je hier vindt, voor jou 'sprokkels' kunnen zijn waarmee je een vuur kan ontsteken. Een vuur waaraan je je kan warmen, als is het maar even.

Wat volgt is geen homilie, het zijn juist - ik kan het niet anders zeggen - sprokkels. Niet meer, maar ook niet minder. Het enige wat ze voor ogen hebben is dit: "een duwtje in de rug" geven om op te staan en naar het bos te gaan om... hout te sprokkelen. Het hout dat we zo nodig hebben om vuur aan te steken. Dan ontdekken we ook dat we allemaal "kleine sprokkelaars" zijn.

Je ontvangt deze sprokkels aan het begin van de week. Ze verwijzen naar het evangelie dat we anders op zondag zouden hebben beluisterd. Hopelijk ben je er wat mee?

Evangelie (Mt. 25, 31-46)

- ³¹ Wanneer de Mensenzoon komt,
bekleed met zijn heerlijkheid en rondom Hem alle engelen,
dan zal Hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid.
- ³² Alle volkeren zullen vóór Hem bijeengebracht worden,
en Hij zal ze van elkaar scheiden,
zoals een herder de schapen van de bokken scheidt.
- ³³ De schapen zal Hij aan zijn rechterhand opstellen,
de bokken aan zijn linkerhand.
- ³⁴ Dan zal de koning tegen hen die aan zijn rechterhand staan zeggen:
'Kom, gezegenden van mijn Vader,
neem het koninkrijk in bezit
dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaar ligt.
- ³⁵ want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven,
Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven,
Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen.
- ³⁶ Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed,
Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien,
Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe."

- ³⁷ Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden:
`Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien
en U te eten gegeven,
of dorstig en U te drinken gegeven?
- ³⁸ Wanneer hebben we U als vreemdeling gezien
en U opgenomen, of naakt en hebben we U gekleed?
- ³⁹ Wanneer hebben we U ziek of in de gevangenis gezien
en zijn we naar U toe gekomen?"
- ⁴⁰ De koning zal hun antwoorden:
`Ik verzeker jullie,
alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan,
heb je voor Mij gedaan."
- ⁴¹ Dan zal Hij zich ook richten tot hen die aan zijn linkerhand staan
en tegen hen zal Hij zeggen:
`Ga weg van Mij, vervloekten, naar het eeuwige vuur,
dat aangelegd is voor de duivel en zijn engelen.
- ⁴² Want Ik had honger en jullie hebben Me niet te eten gegeven,
Ik had dorst en jullie hebben Me niet te drinken gegeven,
- ⁴³ Ik was vreemdeling en jullie hebben Me niet opgenomen,
Ik was naakt en jullie hebben Me niet gekleed,
Ik was ziek en zat in de gevangenis
en jullie hebben niet naar Me omgezien."
- ⁴⁴ Dan zullen ook zij antwoorden:
`Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien of dorstig
of als vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis
en hebben we U niet geholpen?"
- ⁴⁵ Dan zal Hij hun antwoorden:
`Ik verzeker jullie,
alles wat je niet voor één van deze minsten hebt gedaan,
heb je ook niet voor Mij gedaan."
- ⁴⁶ Zij zullen naar de eeuwige straf gaan,
maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven.'

Bij het feest van Christus-Koning Sprokkels bij Matteüs 25, 31-46

Geloven wekt nogal eens de indruk
van een laagje vernis.
Iets dat ergens boven-op komt,
maar niet echt doordringt.
Geloven blijft wat vaag...

Toch speelt Gods Verhaal
zich 'ergens' af.
Gods verhaal 'gebeurt'
op een concrete plek,
in een concrete mens.
Gods verhaal speelt
zich 'ergens' af...

Herinneren wij ons niet
het spelletje dat we eens speelden?
'Verstoppertje...'

Iemand keerde zich met z'n gezicht
naar de muur of een boom,
telde tot 10 en riep dan:
"Wie niet weg is, is gezien!"
Ondertussen verstopte iedereen zich...
Als iedereen gevonden was,
was ook het spelletje gedaan.

God lijkt ook wel
met ons verstoppertje te spelen.
Maar met dat verschil dan:
hij wil gevonden worden.
Hij wil graag 'gezien' worden.

God lijkt ook wel
met ons verstoppertje te spelen.
Hij verstopt zich graag op plekken
waar wij hem niet direct zoeken.
Plekken? Nee, mensen!

Hij verstopt zich als het ware
in mensen waarin wij Hem niet direct zoeken.

Zijn het niet mensen achter de cijfers?
Zijn het niet mensen die zoeken naar een beetje nabijheid?
Zijn het niet mensen die...?
In hen roept Hij ineens: "Kiekeboe!"
Maar dan véél ernstiger,
met de ernst van een kind...

Het verhaal dat we op het feest
van Christus-Koning beluisteren,
vertelt ons over de "verliezers".
Uitgerekend in hen,
verstopt God zich...

Gods verhaal speelt zich ergens af,
op een concrete plek,
in een concrete mens,
in een concrete daad.

En dan te denken
dat er – ik weet niet hoeveel – er zijn
die zich verstopt hebben
en toch gezien willen worden...
Tenminste, wij dénken dat ze zich verstopt hebben.
Is dat ook zo?
Misschien moet wij 'anders' leren zien...?

Wanneer wij goed leren 'zien' naar elkaar
-en dat mag nu nog wel-,
leren we ook luisteren naar elkaar.
In elkaars ogen ontdekken we elkaars verhaal,
Gods verhaal in elk van ons.